

Grund til at tage en enkelt af disse Artikler, er det selvfølgelig Brændevinen, fordi den er langt, langt mere skadelig end *Ol.* — Med Hensyn til det finansielle Resultat af at sætte Skatten til 5 Kr. i Stedet for 10, eller rettere sagt i Stedet for 7, som det er foreslået at begynde med, vil dette jo foreløbig give en Forskel af 2 Kr. pr. Tønde. Regne vi, hvad Regeringen tidligere har regnet, at Forbruget under Indflydelse af Skatten vil gaa ned til $\frac{1}{2}$ Mill. Tdr., saa vil dette altsaa repræsentere en Mindreindtægt af 1 Mill. Kr. Nu er der imidlertid ikke Tvivl om, at ved at sætte Skatten til et mere moderat Beløb, vil Nedgangen i Forbruget blive mindre; altsaa, det er ikke en Gang Sandsynlighed for at Statskassen vil faa en Mindreindtægt af en Million. Men selv om vi beregne den dertil, vil denne Nedgang fuldstændig opvejes, hvis man vedtager foreløbig at undlade den Medsættelse i Petroleumstolden, som er foreslået paa den saakaldte Sukkerlov. Større eller andre finansielle Forandringer ville ikke være nødvendige for at beholde den samme Balance ved 5 Kr., som nu have ved 7 Kr. Hvis man svarer, at man absolut ikke vil gaa ind paa at undlade Medsættelsen af Petroleumstolden, vil man i alt Fald med stor Vished kunne indvinde en Million Kroner ved at foretage en moderat Forhøjelse af Vin- og Tobakstolden. Det er Artikler, som nok kunne taale nogen Forhøjelse, om end jeg ikke tror, at de kunne taale nogen stor Forhøjelse; man noget mere kunne disse Artikler taale at bære. Vi ville derved, saafremt Finansministeren absolut fastholder Kompensationsprincippet, med Vished kunne skaffe en Erstatning. — Saafremt man ikke vil gaa med til at sætte Skatten til 5 Kr., har jeg subsidiært foreslået en Sat paa 7 Kr. med en Overtagelse i 4 Aar, under hvilken man nøjes med 5 Kr. Endelig mest subsidiært foreslaar jeg at beholde Skatten paa 10 Kr. men at sætte to Overtagelsesafsatser, saaledes at man begynder med 5 Kr. i de første 4 Aar, og derefter 7 Kr. i de næste 4 Aar. Dette sidste Forslag foresommer mig i alt Fald at være en saa besteden og rimelig Forordning, at jeg synes, der maa høre en ganske overordentlig Stuvindethed til for at modrette sig det. Man vil ved at vedtage det saa sin Vilje og opnåa i sidste Instans at ramme det bagerste *Ol* med den usforholdsmæssigt store Afgift af 10 Kr.; men man vilde dog samtidig vise det retfærdige Hensyn saa vel overfor Producenterne som overfor Forbrugerne at give dem en rimelig Overtagelsestid saaledes, at den fulde Højde først naaedes igennem to Afsatser og ikke med et saa pludseligt Spring, som her er foreslaaet.

— Om de øvrige Ændringsforslag skal jeg saa vidt mulig fatte mig i Korthed. Hvis ærede Medlemmer ville læse dem igennem, ville de hurtigt og uden Vanskelighed være paa det rene med, hvad de gaa ud paa. Ændringsforslaget under Nr. 6 tilfigter at fjerne en af de uheldige Virkninger, som ere en Følge af den Affattelse, som man ved tredje Behandling i Landstinget gav § 2. Der staar, at „intet *Ol* maa fraføres Bryggerierne, forinden det er bragt i den efter dets almindelige Bestaendighed og regelmæssige Bryggemaade, til Nydelse fuldfærdige Tilstand“. Den Indvending, som er bleven gjort gældende mod hele denne nye Affattelse af § 2, nemlig, at den hele Bryggerindustri i Virkeligheden derved bliver afhængig af Finansministerens Bestemmelse, kommer man vel ikke bort fra ved mit Ændringsforslag. Men jeg foreslaar, at man dog i alt Fald bør fjerne et Udtryk, som aldeles utvetydigt synes at ville udtale, at det er Finansministeren eller Kontrollen, som skal have Bestemmelsen over, hvorledes *Ol* skal brygges her i Landet. Det maa dog fornødigvis være Fabrikantens egen Sag at afgøre, hvad han anser for at være en regelmæssig Produktionsmaade af det Produkt, han fremstiller; det maa være Fabrikantens Sag at kunne indføre Forbedringer i sin Fremgangsmaade, at kunne benytte de bedste og hensigtsmæssigste Veje, som staa til hans Raadighed. Det maa han dog sandelig have Lov til, uden at Skattekontrollen skal kunne lægge ham Hindringer i Vejen, fordi den maatte finde, at han derved indfører noget, som den ikke forstaa sig paa, og hvis Følger den ikke mener at kunne overse. Naar Sætningen kommer til at lyde saaledes, at „intet *Ol* maa fraføres Bryggerierne, forinden det er bragt i den efter dets almindelige Bestaendighed til Nydelse fuldfærdige Tilstand“, er der i Virkeligheden sagt alt det, som behøver at siges for at sikre Ministeren den Myndighed, som han mener at maatte gøre Krav paa for at kunne overholde Lovens Gennemførelse. De Ord „og regelmæssige Bryggemaade“ vil det være ganske urimeligt at lade blive staaende. Ændringsforslaget under Nr. 4 gaar altsaa ud paa at stryge disse Ord. — Ændringsforslaget under Nr. 11 er en redaktionel Ændring. Der udtrykkes her det samme, som staar i Lovforslaget, men paa en mere logisk Maade. — Ændringsforslagene under Nr. 12 og 14 sigte til de Regler, som ere givne med Hensyn til Bryggernes Handelsbøger. Principalt foreslaar jeg, at Kontrollen ikke skal have Ret til at foretage Efterhyn af Bryggernes Handelsbøger. Det er en Bemyndigelse,